

[Else Theill Sørensen]

jeg for god ordens skyld sige, at den ubetinget positive tilslutning til lovforslaget fra Det Konservative Folkepartis side hænger sammen med, at tilslutningspligten er fuldstændig uændret. Det eneste, der er ændret i den paragraf fra den nugældende varmeforsyningslov til den nye, er paragrafnummeret, der er ændret fra 18 til 8, og jeg går også ud fra, at administrationen af tilslutningspligten ikke ændres ved denne lejlighed.

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

Jeg vil gerne først sige tak til ordførerne for de positive bemærkninger, der er faldet. Der er jo faldet positive bemærkninger fra alle sider. Også nogle spørgsmål er rejst. En del af dem må jeg nok vende tilbage til over for udvalget.

Indledningsvis vil jeg sige, at spørgsmålet om naturgasprojektet og tilslutningspligt synes jeg hører til i en anden debat. Jeg skal her bare bekræfte, hvad der tidligere er meddelt: at regeringen nu arbejder med den rapport, der er udarbejdet om naturgasprojektet, og vi håber hurtigt efter nytår at kunne lægge et udspil frem, som Folketingets partier får lejlighed til at tage stilling til.

De spørgsmål, der ellers er rejst, går vel hovedsagelig på spørgsmålet om klageadgangen og spørgsmålet om amternes fremtidige rolle.

Jeg tror for så vidt angår amternes rolle, at når vi sammen i udvalget gennemgår den situation, vi er i nu, hvor varmeplanlægningen faktisk er ved at være afsluttet overalt, vil det vise sig, at det vil være svært at fastholde amterne i den nuværende rolle. Der er faktisk ikke nogen opgaver til amterne i varmeplanlægningen mere, i hvert fald ikke af den karakter, som de har haft indtil nu.

Der kan være nogle samordningsopgaver, som har forbindelse med den almindelige regionplanlægning, hvor amterne fortsat er med, f.eks. spørgsmål om, hvor man skal placere større energianlæg af regional interesse – det er klart noget, der må have en sammenhæng med den amtslige regionalplanlægning – og den slags ting.

Men ellers er de opgaver, der står tilbage i varmeplanlægningen, jo typisk opgaver af lokal karakter. Det er spørgsmålet om overgang til decentral kraftvarme, om udnyttelse af lokale energikilder, om varmeplanlægningen i mindre byer og i landområder og også spørgsmålet

om udnyttelsen af de vedvarende energikilder. Og endelig er der også stadig nogle spørgsmål om afrundingen af beslutninger, der er truffet om kollektive net og om sikring af, at man får den størst mulige tilslutning til disse net. Så det er typisk kommunale opgaver, der er tilbage, og derfor har jeg følt, at det var naturligt nu at lade den konsekvens gå ind i loven.

Jeg vil da med glæde notere mig fru Elisabeth Arnolds bemærkning om, at dette faktisk er en tillidserklæring til kommunerne. Sådan er det også ment. Det er indlysende, at vi vil følge meget med i, i hvilket omfang kommunerne selv vil kunne klare opgaverne, og vi er også parate til at være behjælpelige undervejs, men vi er ikke i tvivl om, at det her er noget, kommunerne både kan og gerne vil. Det fremgår klart af den reaktion, vi har fået fra kommunerne, at de fuldt ud bakker dette lovforslag op.

Derudover tror jeg ikke jeg vil gøre forfærdelig mange bemærkninger. Det er, som det er sagt, et udpræget teknisk lovforslag, men det er også indlysende, at der ligger en rationalisering og en besparelse i det. Jeg har i bemærkningerne til lovforslaget gjort den op – et par ordførere har været inde på det – og der er jo altid usikkerhed forbundet med at gøre sådan noget op, men vi regner altså med, at der er en besparelse på 10 mio. kr. i 1990 og derefter ca. 20 mio. kr. pr. år. Det er ikke helt uvæsentligt, at vi også tager disse beløbsstørrelser med.

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for de bemærkninger, der i øvrigt er faldet, og jeg vil naturligvis stille mig til rådighed for udvalget, også til de afklaringer, som især hr. Riishøj efterlyste, både omkring miljøpræciseringen og omkring spørgsmålet om amternes koordinerende muligheder, der som sagt stadig er tilbage. Men jeg takker for de positive bemærkninger.

Riishøj (SF):

Bare en kort bemærkning til den konservative ordfører, som prøvede at svinge sig meget op på det med tilslutningspligten. Nu er det jo sådan, at De Konservative accepterer, at man kan gennemføre det kommunalt, og det har man også gjort en række steder; og for den enkelte borger gør det vel ikke den store forskel, om det dikteres af en kommune eller eventuelt dikteres centralt.

Jeg går ud fra, at De Konservative også har accepteret den voldsomme begrænsning i kom-